

Андрій Сагайдак
слухач магістерської програми,
Ольга Гаврилюк
слухач магістерської програми,

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМАТИКА АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Євроорієнтована трансформація економіки України зумовлює об'єктивну необхідність більш ефективного здійснення амортизаційної політики як на рівні держави, так і на рівні окремих підприємств, адже її стан визначає стратегічні орієнтири бізнесу.

Існує думка, що у більшості країн світу основним джерелом формування інвестиційних ресурсів, які направляються на оновлення та технічне переобладнання виробничої бази, а також розробку і впровадження інновацій, виступають, насамперед, амортизаційні відрахування. Про це свідчать дані зарубіжних країн. Так, у Франції за рахунок амортизаційних відрахувань фінансується понад 60 % всього продуктивного інвестування підприємств [4, с. 92], у Японії – 50 %, у Німеччині – 64 %, у США – 70% [4, с. 64].

Вважається, що це досягається завдяки наявності налагодженої, ефективно дієвої амортизаційної політики. У прямому значенні політика – це мистецтво управління будь-яким процесом. Відповідно, амортизаційну політику можна визначити, як сукупність дій та заходів, спрямованих на координацію процесів нарахування та використання амортизаційних відрахувань. Амортизація – це систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації) [1, с. 150].

Необхідність удосконалення амортизаційної політики з урахуванням вітчизняних та світових напрацювань обґрунтовує актуальність проблематики, обумовленої низьким рівнем інвестиційної привабливості вітчизняних агропідприємств, недосконалим порядком обліку амортизаційних відрахувань, яке пов'язано з тим, що при нарахуванні амортизації рахунки обліку необоротних активів залишаються без змін і деякі законодавчо закріплені методи розрахунку амортизаційних відрахувань не містять особливого змісту, а також сприяють викривленню звітності; недостатнім рівнем комп'ютеризації сфери обліку амортизаційних відрахувань в бухгалтерських програмах, що ускладнює прийняття рішень по застосуванню того чи іншого методу амортизації.

Н.О. Дугієнко виділяє економічну і податкову концепції амортизації. На думку автора, економічну концепцію можна визначити як процес поступового переносу вартості засобів праці на вартість готової продукції, податкову – списання вартості основного капіталу за податковими нормами з метою регулювання відносин підприємств з бюджетом [3, с. 45].

За умов сучасної економіки вирішальним фактором вибору того чи іншого методу розрахунку амортизаційних відрахувань є не знос, а конкретні цілі, які ставить перед собою господарюючий суб'єкт. Це говорить про те, що амортизація є фінансовим інструментом, який використовується як для повернення грошових коштів, витрачених на придбання майна, що амортизується, так і для впливу на фінансовий результат у корисних цілях.

Список використаних джерел

1. Бруханський Р. Ф. Бухгалтерський облік : підручник. Тернопіль : ТНЕУ, 2016. 480 с.
2. Бруханський Р. Ф. Облікова інформація у забезпеченні прийняття ефективних управлінських рішень стратегічного характеру. Інноваційна економіка. 2012. № 8. С. 267-270.
3. Дугієнко Н.О. Амортизація як категорія обліку зносу основного капіталу. Облік, контроль і аналіз в управлінні підприємницькою діяльністю. Матеріали науково-практичної конференції: 20-22 листопада 2012 р. Черкаси: ЧДТУ, 2012. с. 45-47.
4. Рошило В.І. Джерела фінансування інноваційного розвитку: монографія. Чернівці: Книги – XXI, 2006. 272 с.
5. Пуцентейло П.Р. Особливості функціонування аналітичного забезпечення підприємств. Інноваційна економіка. 2015. № 1 (56). С. 194-198.